Befejeződött Mátyássyné bűnügyének budapesti tárgyalása

Mátyássynét szerdán Szegedre hozzák

Budapest, január 27. A szegedi törvényszék Bókay-tanácsa kedden tartotta meg utolsó budapesti tárgyalási napját *Mátyássy* Zoltánné ismeretes csalási bűnügyében. A szélhámosnő most is *zöld toalettben jelent meg és nyilas köszöntéssel üdvözölte ismerőseit.* A kedden kihallgatott budapesti tanúk különböző vásárlásokról tettek vallomást, Mátyássyné egy alkalommal *egyszerre négy rekamiét rendelt azzal*, hogy azokra egy balatoni penzióban van szüksége. Többször *izgalmas szembesítésre került a sor Mátyássyné és férje között*, Mátyássy kijelentette, hogy nem tudott a rekamiék megrendeléséről.

Vallomást tett *Effenberger* Mária házvezetőnő, aki egy évig volt Mátyássyék szolgálatában. Egyik napról a másikra *zajos perpatvarok verték fel otthonuk csendjét.* Egyetlen számlát, vagy felszólítást sem volt szabad megmutatni a méltóságos úrnak, — vallotta a házvezetőnő. A botrányok mindig azért voltak, mert *a hitelezők követelték a pénzüket.* Szerinte Mátyássy az asszony dolgairól semmit sem tudott.

A tárgyalás végén Mátyássyné védője becsatolt 147 darab — kifizetett számlát. Ezeknek a számláknak kifizetését a férj magára vállalta. *Ezzel a nagyszabású szélhámossági ügy budapesti része befejeződött.* Bókay elnök bezárta a sorozatos budapesti tárgyalásokat, *a törvényszék most visszatér Szegedre*, ahol csütörtökön tovább tárgyalják az ügyet. Ekkor kerülnek sorra Mátyássyné szegedi dolgai. Mátyássynét vonatra ültették, *szerdán reggel érkezik Szegedre fegyőrök kisérete mellett.* A tervek szerint a Bókay-tanács két nap alatt kihallgatja a szegedi tanúkat és *előreláthatólag már szombaton ítéletet hirdet a nagy port felvert szélhámossági ügyben.*

Sulyos ítéletet szabott ki egy árdrágitási ügyben az uzsorabiróság

Felmentették az áruelvonással vádolt tejüzemi igazgatót és elárusitónőjét

(A Délmagyarország munkatársától) Az elmúlt őszi tej- és vajhiány okaira utalt az az árdrágitási ügy, amelynek vádlottja *Mágai* Erzsébet 25 éves elárusitónő és *Prungl* Miklós szegedi tejüzemi igazgató kedden állottak a törvényszék előtt. Magai Erzsébet és Prungl Miklós ellen az ügyészség *árúelvonás* miatt adott ki vádiratot. A vád szerint Prüngl Miklós, mint a Littomericzky-féle tejüzem igazgatója, az elmúlt év novemberében a tejivók elárusitónőinek olyan utasitást adott, hoyy *tejet, vajat csak azoknak a vevőknek szolgáljanak ki, akik a kenyeret és a péksüteményt is a tejivókban veszik.* Mágay Erzsébet, aki ebben az időben a Klebelsberg-téri tejivónak volt a vezetője, az utasitáshoz hiven — a vád szerint — csak abban az esetben akart vajat és tejet kiszolgálni dr. *Lugosi* Döme ügyvéd feleségének, ha nála veszi a kenyeret és a péksüteményt is.

Mágay Erzsébet a tárgyaláson *tagadta bűnösségét.* Előadta, hogy dr. Lugosiné novemberben egy alkalömmal vajat kért a tejivóban. Amíg ő a vajat kiszolgálta, megkérte a vevőt, ha mód van rá, a tejivóban vegyen kenyeret is.

Prüngl Miklós elismerte, hogy a tej- és vajhiány miatt a tejivók forgalma ne csökkenjen, utasitást adott az elárusitóknak, hogy kérjék meg a vevőket a tej és vaj vásárlása mellett kenyér vásárlására is. Dr. Lugosi Döméné és dr. Lugosi Döme tanuk elmondották, hogy Mágay Erzsébet *egyenesen megtagadta a vaj és a tej kiszolgálását* arra az esetre, ha nem a tejivóban veszik a kenyeret. *Jeszenszky* Valérné tanu azt vallotta hogy őt is megkérte az elsőrendű vádlott kenyérvásárlásra.

A törvényszék a vád, majd a védelem képviselőjének a felszólalása után a vádlottakat *bűncselekmény hiányában felmentette az ellenük emelt vád alól.* Az ítélet szerint közismert tény, hogy a vádbeli időben nem volt elegendő tej és vaj a városban, amiért a tejcsarnokok csak csökkentett mennyiségben szolgálták ki a tejtermékeket. A vádlottak nem haszonszerzés és árúrejtegetés céljából szolgáltak ki kevesebb tejet és vajat, hanem azért, mert ebben az időben a tejüzemek sem jutottak kellő mennyiségü tejhez vagy vajhoz. Az ítélet ellen dr. *Ilyés* Tivadar ügyész semmisségi panaszt jelentett be a Kúriához.

Árdrágitás miatt került kedden az uzsorabiróság elé *Tóth* B. Géza kisteleki hentesmester. A vádlott az ellene emelt vád szerint szeptember 8-án üzletében 1 pengő 80 fillér helyett 2 pengő 20, illetve 2 pengő 40 fillérért árusította a zsírszalonnát. A vádott a törvényszék előtt tagadta a vádbeli bűncselekményt, a terhelő vallomások után *bevallotta, hogy túllépte a megállapitott árat.* A törvényszék a bizonyitás lefolytatása után egyrendbeli folytatólagos árdrágitás vétségében mondotta ki a vádottat bűnösnek és ezért *200 pengő pénzbüntetésre ítélte.* Az ítélet jogerős.

Sorompó

FAGYOS

volt az uttest; még akkor történt, amikor nyaktörő jégpáncél fedte az utcákat. Alig néhány napja ennek, talán tegnap, vagy tegnapelőtt történt. Még a 0 fok alatt állt a hőmérő higanya, még piszkosan fehér hósapkát huztak a háztetők és nagyon óvatosan, groteszk mozdulatokkal járkáltak az emberek a járdán. Vigyázva, komikus düledezéssel lépkedtem én is, mint a többi ember; hiszen az élet ránk, ép tagjainkra nemcsak önmagunknak van szüksége. A számtalan iv kitöltése, hivatalos irat aláirása, végzés, végrehajtási értesités, adócédula, nyilatkozat, ujraoltási bizonyitvány, ebadóigazolás és még ki tudja hányféle »irományc« átvétele mind arról győz meg, hogy megszüntem önmagamnak élni. Hogy ez jó érzés-e, azt még nem döntöttem el magamban, nem is gondolkoztam rajta. Ha vannak az embernek önálló céljai, egyszerü emberi törekvései és vágyai, azokat szépen, csendesen eltemeti a lelke sirdombja alá. Onnan legfeljebb csak mint kisértetek jönnek elő; de ezzel már meg is szünt az élő valóságuk. Csak hadd kisértsenek, hadd nyargaljanak bennem patkótlan szellemlovakon, hadd vigyorogjanak, hadd sirjanak bele a képembe, hadd üssenek, hadd simogassanak: ugyse igaz semmi, ugyis csak illuzió minden ezen a világon. Ugyis csak játék az, amit bennem és körülöttem táncol az élet, ugyis csak muló idegesség a sirás és éppilyen mulandó személyes ügy a nevetés is. Hadd érezzem azt, hogy holnap reggel már végtelen nyugalom száll le közénk és én aggodalom nélkül megvehetem azt a könyvet, amelyet már régen kinéztem magamnak a kirakatban: megvehetem, mert lesz időm és türelmem elolvasni. Hadd vegyek a borbélyomnál nyugodtan egy borotválási és hajnyirási bérletet, mert meg vagyok győződve róla, hogy tartózkodási helyem állandóságát és életem folytonosságát semmi nem zavarja meg. Vagy hadd higyjem azt, hogy holnap még semmi sem változik: épp olyan félés és bujkáló idegesség marad bennem, mint az előző napokon. Hadd higyjem mindezt, hiszen teljesen mindegy. A világ illuzió és ennek az illuziónak egyik legszebb ajándéka a holnapok hite.

Mindezt ott az utcán, két sarok közt tárgyaltam meg önmagammal. Nem valami vigasztaló társalgás volt, de mint minden szomorkodó beszélgetésnek, ennek is az lett a vége, hogy nagy-nagy bizalom vert bennem sátrat. Elhatároztam, hogy ezentul kerülni fogom az ilyen önmagammal folytatott beszélgetéseket s nem hallgatok semmiféle kisértetre sem, ami előbujik valami ismeretlen sötétségből.

Fogadkozás közben, nem messze tőlem, a szemem előtt zuhant a földre egy kisgyerek. Megcsuszott a lába a sikos járdán, szétvágta a kezét és hangos nyögéssel terült el a földön.

Amennyire a szivem engedte: sajnálni kezdtem. Szegény, valószinüleg nagyon megütötte magát, ki tudja, meddig fájnak majd az esés kék foltjai a testén. Ment nyugodtan az utcán, aztán egyszeresak rossz helyre lépett és elvágódott. Keskeny vércsik is van a szája fölött.

A gyerek felkelt. Mialatt tapogatta magát, jól megnézte azt a helyet, ahol elesett. Aztán eltávolodott néhány lépést, nekiszaladt és végigcsuszott az eléggé kényelmetlen körülmények között felfedezett jégpályán. Végigcsuszott most már **játékból**. A hó hamarosan lekopott a csuszkálás helyéről s a kisgyerek vigan korcsolyázott végig a ragyogó jégcsikon.

Valahogy igy vagyunk mindennel a világon. Igy vagyunk a saját életünkkel, a fogadalmainkkal, a vágyainkkal, törekvéseinkkel, illuzióinkkal. Valahol megütöttük már magunkat, valahol már megfogadtuk, hogy nem törődünk semmivel, valahol már elvágódtunk.

Aztán jól megnéztük magunknak a helyet, jól megragadtuk az alkalmat és végigcsuszunk ott, ahol majdnem kitört a nyakunk.

Ilyenek vagyunk mi: **emberek...**

(maron.)

MINDEN KÜLÖN ÉRTESITÉS HELYETT

Özv. Rózsa Imréné sz. Deutsch Lenke, valamint Edith és Lívia leányai a maguk és az egész család nevében is fájdalomtól mélyen lesujtva jelentik imádott jó férje, illetve édesapjuk

Rózsa Imre

ny. máv. müszaki tanácsos

f. évi január hó 21-én, életének 66-ik évében rövid betegség után váratlanul bekövetkezett elhunytát.

A megboldogult hült tetemeit f. évi január hó 23-án d. u. 3 órakor a zsidó temető cinterméből helyezzük örök nyugalomra.

Gyászolják még testvérei, veje és a kiterjedt rokonság.

Béke lengjen áldott porai felett!

Külön villamoskocsi indul a Dugonics-térről d. u. fél 3 órakor